

Dierbare parochianen, beste gasten in ons midden,

iedere vader, moeder, opa of oma weet dat er een groot verschil is tussen horen en luisteren.

Iedere gehuwde ook, denk ik.

Als je net een halve finale Champions League zit te kijken en je partner wil even met je overleggen wie morgen de hond uit moet laten.

Dan hoor je wel, maar luister je niet.

Ik niet in ieder geval.

Of als een voorganger, een diaken ofzo, net begint met zijn preek in de weekendviering.

Horen doe je hem misschien nog wel, luisteren allang niet meer...

Horen en luisteren, we zitten met deze twee woorden in het hart van ons Evangelie van vandaag.

Luister maar.

Jezus viert het feest van de tempelwijding in Jeruzalem.

Op dat feest blijkt dat de tegenstand van de religieuze leiders steeds groter wordt.

De vijandigheid neemt steeds dreigender vormen aan.

Naar aanleiding daarvan gaat Jezus met zijn leerlingen in gesprek over de manier waarop Hij leiding geeft.

Hij vergelijkt die manier met de zorgzame leiding van een herder voor zijn schapen.

Jezus leidt degenen die bij Hem horen als een Herder.

Zijn leerlingen zijn zijn schapen.

Maar dan moeten de schapen wel luisteren naar zijn stem.

Sterker nog: zodra je luistert naar de stem van Jezus, de Goede Herder, ben je een schaap van zijn kudde.

En zo lang je maar naar deze stem luistert, zal niemand je bij Hem vandaan kunnen halen.

Dan zit je veilig.

Dus is de vraag: Durf je het aan om naar de Herder te luisteren?

Door naar Jezus te luisteren blijf je dus met Hem verbonden.

En doordat je met Hem verbonden bent, ga je niet verloren, ontvang je eeuwig leven, zegt ons Evangelie.

Je kunt dus stellen dat verbonden zijn met Jezus de garantie is voor het eeuwige leven.

Wanneer je naar zijn stem blijft luisteren vormt de dood weliswaar een breuk, maar is dat niet het einde.

Daar staat Jezus garant voor.

Geloven begint en eindigt dus met luisteren naar Jezus, de Goede Herder.

Maar wat zegt Jezus ons dan?

Welke boodschap heeft Hij voor ons?

Hij zegt niets anders dan dat Hij altijd tegen zijn leerlingen zegt: 'Volg Mij.'

Dat doen schapen toch, de Herder volgen?

Maar ieder doet dat op een eigen manier.

Ieder heeft, zoals we in de kerk zeggen, een eigen roeping.

Het is geen toeval dat juist deze vierde zondag van Pasen is uitgeroepen tot Roepingenzondag.

Niet alleen gericht op roepingen tot het gewijde leven van priester, diaken of religieus.

Maar juist ook in een toegewijd leven van mensen die hun eigen roeping volgen.

Het is over die roeping waar het in het bidprentje van Johan Schomaker gaat.

Als de plicht roept, roept God.

En dat terwijl hij in mei 1940 met ziekteverlof thuis zat!

Toen de mobilisatie werd afgekondigd en alle verloven werden ingetrokken had hij thuis in De Horsten kunnen blijven.

Er als man kunnen zijn voor Maria Kamphuijs, en als vader voor de drie kinderen: Johan, Leni en Antoon.

Maar nee, hij heeft de plicht om het land te verdedigen als roeping van God beschouwd.

'Jo vond het zo nodig terug te keren,' staat er in het korte verslag over de zoektocht naar en de begrafenis van Johan Bernard (Jo) Schomaker.

Als de plicht roept, roept God.

Hoe heeft Johan dit aangedurfd, zo vraag je je af.

Het precieze antwoord zullen we wel niet kunnen krijgen, maar ik denk dat het vertrouwen dat God blijft zorgen, hoe dan ook, daarin een rol heeft gespeeld.

De tekst van het bidprentje is er helder over: Wees niet bedroefd, want bij God onze Vader, blijf ik voor u zorgen ... Wij zullen elkander dan wederzien, en geluk en overwinning.

Onherroepelijk komt die vraag ook op ons af.

Durf ik te luisteren naar de stem van de Goede Herder?

Ook als het met wat kost?

Misschien niet zoveel als het Johan heeft gekost, maar toch?

Iedere priester, iedere diaken kan je vertellen dat luisteren naar Gods roepstem je soms ook wat kan kosten.

Waar haal je dan de kracht vandaag om toch te antwoorden op die stem?

Het antwoord wordt ons geboden in de tweede lezing.

Want de Herder is ook het Lam geworden.

Het Lam dat tot slachting is geleid, dat zich ten offer heeft gegeven op het kruis.

Als de plicht roept, roept God.

Het gold voor Jezus zelf, wiens roeping het was de wil van de Vader te doen.

Verzoening en vrede tussen mensen en God bewerken.

Onze Herder, het Lam Gods, weet hoe het is om te luisteren naar je roeping.

Hij weet hoe je ermee kunt worstelen, Hij weet hoe het kan schuren met je eigen plannen en ideeën.

En juist daarom helpt Hij ons voort, zo geloven we.

De kracht om te luisteren naar de stem van de Herder is dus gelegen in de betrouwbaarheid van die Herder.

Hij heeft er alles aan gedaan om zijn kudde te beschermen.

Hij heeft zelfs zijn leven voor ons gegeven.

Door te kijken naar Jezus krijgen we de kracht om te luisteren naar Gods roepstem in ons leven.

Nee, da's niet altijd makkelijk.

Maar het is wel het beste, voor nu en voor de toekomst.

Moge God ons de kracht van Zijn Heilige Geest schenken om naar Hem te blijven luisteren.

Om voor altijd verbonden te blijven met Jezus, de Goede Herder.

Jaar C, Pt, 4 (herdenking soldaat Johan Schomaker in Msk

Han.13,14.43-52

Apo.7,9.14b-17

Joh.10,27-30

Geloofd zij Jezus Christus, nu en in alle eeuwigheid.

Amen.